

## ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE PNK.I.0911/411/09 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 12 listopada 2009 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j.: Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 214, poz. 1806, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 32, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218)

### stwierdzam nieważność:

§ 3 ust. 4 i 5 uchwały Nr XXVIII/240/2009 Rady Gminy w Dobroniu z dnia 29 września 2009 r. w sprawie ustalenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży jak i w miejscu sprzedaży oraz zasad usytuowania na terenie gminy Dobroń miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

### Uzasadnienie

Uchwałą Nr XXVIII/240/2009 z dnia 29 września 2009 r. Rada Gminy w Dobroniu ustaliła liczbę punktów sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży jak i w miejscu sprzedaży oraz zasady usytuowania na terenie gminy Dobroń miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

W § 3 ust. 4 uchwały Rada Gminy zobowiązała przedsiębiorcę prowadzącego „ogródek piwny (gastronomiczny)” do spełnienia obowiązków:

- 1) utrzymania czystości i porządku na terenie „ogródka” oraz w jego najbliższej okolicy;
- 2) wydzielenia terenu przeznaczonego na „ogródek” poprzez wykonanie estetycznego ogrodzenia w celu zapewnienia bezpieczeństwa.

W § 3 ust. 5 uchwały Rada Gminy zawarła zapis, iż lokalizacja ogródka piwnego (gastronomicznego) nie może zakłócać ciszy i spokoju mieszkańców sąsiednich posesji.

Powyższe postanowienia podjęte zostały z istotnym naruszeniem prawa, a w szczególności z przepisami art. 12 ust. 2 oraz art. 18 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j.: Dz.U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.) oraz art. 51 § 1 Kodeksu wykroczeń.

Zapis § 3 ust. 4, na mocy którego Rada nałożyła na przedsiębiorcę prowadzącego (ogródek) powyższe obowiązki, jest sprzeczny z art. 12 ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Dyspozycja tegoż artykułu nie upoważnia Rady Gminy do konkretyzowania, jak ma wyglądać takie miejsce sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. Orzecznictwo sądownoadministracyjne stoi na stanowisku, iż pod pojęciem zasad usytuowania punktów sprzedaży i podawania napojów alkoholowych należy rozumieć ich rozmieszczenie w terenie, a w szczególności ich usytuowanie względem miejsc chronionych, takich jak np.: szkoły, miejsca kultu religijnego (Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie wyroku z 17 marca 2009 r., sygn. akt II SA/OI 26/09). Ponadto należy stwierdzić, iż uzależnienie otrzymania zezwolenia na sprzedaż alkoholu w „ogródku” od złożenia stosownego oświadczenia, że na terenie ogródka oraz w jego najbliższej okolicy będzie utrzymywana czystość i porządek, narusza art. 18 ww. ustawy. Na podstawie tegoż artykułu dokonywanie sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży może być prowadzona tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), właściwego ze względu na lokalizację punktu sprzedaży, zwanego dalej „organem zezwalającym”. Natomiast ust. 7 tegoż artykułu zawiera enumeratywnie wymieniony katalog obowiązków jakie musi spełnić przedsiębiorca aby mógł prowadzić sprzedaż napojów alkoholowych. Oznacza to, że w tak obowiązującym stanie prawnym brak jest podstaw do uzależnienia otrzymania zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych od złożenia oświadczenia, iż na terenie ogródka oraz w jego najbliższej okolicy będzie utrzymywany porządek i czystość.

Również unormowanie § 3 ust. 5 uchwały nie mieści się w delegacji zawartej w art. 12 ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Artykuł 51 § 1 Kodeksu wykroczeń stanowi, iż kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spokój, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywołuje zgorszenie w miejscu publicznym, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny, co oznacza, że Rada Gminy nie miała prawa regulować powyższej materii w treści § 3 ust. 5 uchwały. Dodatkowo należy wskazać, iż zgodnie z § 118 w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. Nr 100, poz. 908) w aktach organów jednostek samorządu terytorialnego nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej i przepisów innych aktów normatywnych.

Na skutek wszczętego postępowania nadzorczego Przewodniczący Rady Gminy w Dobroniu wyjaśnił, iż kwestionowane zapisy są warunkami dodatkowymi jakie powinien spełnić przedsiębiorca pro-

wadzący „ogródek piwny (gastronomiczny)” i mieszczą się w delegacji art. 12 ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Zdaniem Wojewody powyższe wyjaśnienia nie zasługują na uwzględnienie.

W tak obowiązującym stanie prawnym, wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione i należało orzec jak na wstępie.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda Łódzki:  
*Jolanta Chełmińska*

Otrzymują:

1. Wójt Gminy w Dobroniu.